

רצון יראיו יעשה - לדקדק בשיעור מדויק!

הרב נענה ומזג לגביע יין, לפתע נמלך בדעתו, ואמר: "כל השנים קידשתי בכוס רגילה, ואף השנה לא אשנה ממנהגי, ואקדש על הכוס שהורגלתי בה".
במוצאי יו"ט הלך הגר"מ לבדוק את השיעור של הגביע החדש שקיבל, ולתדהמתו גילה שהגביע מכיל רק 168 סמ"ק, בעוד שהגר"מ היה מקפיד על שיעור של 170, או אז נודע שה' עושה רצון יראיו, והציל את הגר"מ מלחסר אפילו 2 סמ"ק מהשיעור שמקפיד בו!

ואמר רב חנין כל הפסוק הזה לשיעורין נאמר. [ד.]
סיפר הגאון רבי מנחם צבי ברלין שליט"א שבנו של מרן הגר"מ זצוק"ל הגאון רבי מאיר הלוי זצוק"ל קיבל גביע לחתונתו, והנותן שידע את הקפדתו של מרן הגר"מ זצוק"ל קיבל גביע זצוק"ל על השיעורים, קנה בדווקא את הגביע עם השיעור הגדול ביותר שהיה בחנות.
בליל הסדר ביקש הגר"מ מאביו שיהדר בשנה זו לקדש על הגביע החדש, במקום לקדש על כוס רגילה, כפי שהיה נוהג תמיד.

עיקר היעוד של פירות הארץ - למדוד בהם שיעורי תורה!

כך גם כאן - תכלית הפירות הללו כדי שישערו בהם שיעורי תורה - להמחיש את המידות - כשרואים 'חיטה' - רואים שיעור אכילת פרס! כשרואים 'שעורה' - רואים עצם כשעורה!
וכך בכל פרי ופרי - רואים אך גופי ושיעורי התורה שתלויים בהם. 'פירות ארץ ישראל' הם יצירה של תורה! [תורה ד'קק פרע'דוקטען].
השימוש הנוסף של אכילה הוא נספח צדדי - כי באווירה של ארץ ישראל - התורה היא העיקר, כל דבר מסייע לו!
ושמעתי משי"ב הגאון רבי מרדכי גיפטר זצוק"ל שהסביר עפ"י היסוד הזה את הפיוט 'אחד מי יודע?'
שהשימוש העיקרי במספרים הוא למנות בהם דברים שקשורים לתורה, כל השאר הם רק שימושים נלווים.

דכתיב ארץ חטה ושעורה וגו' ואמר רב חנן כל הפסוק הזה לשיעורין נאמר. [ד.]
בפשטות נראה שהשתמשו בפירות המצויים בארץ ישראל כדי להמחיש בהם את השיעורים המדוברים.
אבל הגאון רבי שמואל יעקב בורשטיין זצוק"ל מביא את הרש"י בברכות [מ"א]. שכתב שר' חנן סובר שהפסוק בא לומר "שבחה של א"י - שיש בה פירות ששיעורי תורה נתלין בהן".
ומשמע בדבריו ההיפך - שהפירות שבהם שייך למדוד את שיעורי התורה, ניתנו דווקא בארץ ישראל מפני חשיבות הארץ.
ההסבר הוא כמו שמצאנו בבריאת המאורות ביום הרביעי - שעיקר בריאתם היתה עבור התורה והמצוות שתלויים בהם, ואגב יש להם שימוש נוסף - להאיר על הארץ [עיי"ש ברש"י].

המעלה המיוחדת של תינוק ונער - שהוא יודע שעדיין איננו יודע!

להאזין לקבל ולשמוע, זה גם התיקון לחטא העגל - שמרדו בהנהגתו של משה רבינו.
משום כך בסוף הענין של חטא העגל - כתבה התורה את המעלה של יהושע - 'ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימים מתוך האהל', שהוא זכה לקבל ולמסור את התורה - בזכות שהיה כלי קיבול לתורת משה.
והרוצה לישא חן מאת הבורא - שישים עצמו כתינוק שאינו יודע כלום - וישמע לקול דברי החכמים, ללמוד מהם את דברי התורה בשקיקה.

ומאי כרוב א"ר אבהו כרביא שכן בבבל קורין לינוקא רביא. [ה:]
הנה הבעל הטורים על התורה הביא את הדרשה הזו וכתב "כרובים - כרביא, כי נער ישראל ואוהבהו", ויש להבין מה רצה לרמוז כאן כשהביא את הפסוק?
מסביר הגאון רבי אברהם יצחק ברזל זצוק"ל שהבעל הטורים בא ללמדנו איך לעורר את אהבת אלינו - ע"י שנקבל ונשמע כמו תינוק שרוצה ללמוד.
המעלה המיוחדת של תינוק ונער - שיודע שעדיין איננו יודע, ומוכן

הסוכה מרמזת על חיבוק מאת הקב"ה!

ונרחיק מאיתנו את ה'גוי', וכל מה שהוא מסמל, גם האבזרים שנראים כשרים מצד הדין.
כמו שמצאנו ב'פרי החגי' שהם מתמעטים והולכים כי הם כנגד האומות - ללמד שחייבים למעט ולהפחית את השפעתם בעולם!
וכך זוכים שה' יאהב אותנו, ולכן ברגל מראים לישראל - ראו חיבתכם לפני המקום!

תנו רבנן שמים כהלכתן ושלישית אפילו טפח. [ו:]
הגאון רבי שמשון דוד פינקוס זצוק"ל מביא שהאריז"ל אומר שצורת הדפנות בסוכה כזו - מרמזת על תנועה של חביקה, שהרי חיבוק נעשה ע"י שתי זרועות וכף יד אחת, והסוכה היא כחיבוק מאת הקב"ה - 'וימינו תחבקני'.
ומוסיף שהתנאי לחיבוק אמיתי מה' הוא שנהיה רק הבורא עולם,

רק עם ה' מבינים שהעבודה האמיתית היא לחיות עם ה'!

כיוון שהם לא יכולים לחבר את החיים הגשמיים לרוחניות. אצלם כל הרוחניות היא אמצעי לגשמיות - 'סלע לצדקה ע"מ שיחיה בני' - ולא מסוגלים להבין ששייך להשתמש עם הגשמיות כאמצעי לרוחניות!
רק עם ה' מבינים שהעבודה האמיתית היא לחיות עם ה', בכל החיים!

ותניא רבי יהודה בן בתירה אומר כשם שחל שם שמים על החגיגה כך חל שם שמים על הסוכה שנאמר חג הסוכות שבעת ימים לה' מה חג לה' אף סוכה לה'. [ט.]
יש להבין מדוע הסוכה הושוותה דווקא לקרבן חגיגה?
מסביר הגאון רבי חיים פרידלנדר זצוק"ל בשם ה' כתב סופר זצוק"ל שבאכילת קרבן חגיגה אנו לוקחים את צורכי העולם הזה ומרוממים אותם לעבודת הקודשים.
כך גם במצות סוכה - לוקחים את הפעולות הנצרכות של אכילה ושינה - והופכים אותם למצווה מרוממת וחשובה!
משום כך לעתיד לבוא ה' ינסה את האומות דווקא במצווה זו -

לתגובות הערות והארות וכן לקבלת הגיליון במייל
ניתן לפנות לכתובת: peninim88@gmail.com
הפנינים מלוקטים ונערכים בשינויי עריכה וקיצור נדרשים